

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר

מעוררים

1. סרגיי ניימן
2. ד"ר ילנה צינזרלינג
ע"י ב"כ עוה"ד רועי בראונר

נגד

משיבים

1. שר הבריאות.
2. כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב
3. ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים.
4. משרד הבריאות.

2

3

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב מיום 15.7.15 (להלן: המשלב), אשר לו הואצלו סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת, בה קבע, במסגרת סמכותו עפ"י ס' 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז – 1976 (להלן: הפקודה), כי יותלה רישיונם של מערער 1 ומערערת 2 (להלן בהתאמה: המערער, המערערת וביחד המערערים), רופאים במקצועם, לפרק זמן של חודשיים כל אחד.

2. ביצוע עונש ההתליה עוכב בהסכמה, עד למתן החלטה בערעור זה.

10

העובדות הצריכות לעניין

3. המערערים הנם רופאים מורשים, נשואים זה לזו ומתגוררים בבית שמש. בשנת 2008 עבדו המערערים כרופאים במרפאה בשם א.ב.פ.ס. - מרפאה פרטית אשר פעלה בבית שמש כחדר מיון קדמי (להלן: המרפאה).

4. למרפאה נהגו להגיע חיילים בשירות חובה כדי לקבל המלצה לימי מחלה (עד שלושה ימים), עקב בעיות רפואיות מהן סבלו. מנהל המרפאה, שאינו רופא, יחד עם פקידת הקבלה, קיבלו את החיילים וגבו מהם 130 ₪ לביקור. פקידת הקבלה נהגה לייצג לחיילים על אילו מחלות וכאבים כדאי להם להתלונן, על מנת שיקבלו את ימי המחלה המבוקשים. פקידת

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1 הקבלה אף נהגה לרשום בתעודת הרפואית פרטים שאינם נכונים לגבי שעת ההגעה של החייל
2 (בד"כ לאחר חצות), ע"מ שהוא יוכל לזכות בשלושה ימי מנוחה מלאים. לאחר מכן הועברו
3 החיילים לבדיקה אצל המערערים, שהיו תורנים במרפאה, וחללו רשמו בתעודות הרפואיות
4 ממצאים רפואיים שונים ואישרו לחיילים את ימי המחלה.

5 5. בעקבות שמועות שפשטו לפיהן ניתן לקבל אישורי מחלה פיקטיביים במרפאה, הגיעו
6 למרפאה חיילים רבים ממקומות שונים בארץ, בכדי לקבל את אישורי המחלה. לאחר שהעניין
7 נודע לרשויות אכיפת החוק, הגיעו למקום במועדים שונים שוטרים סמויים אשר נבדקו על ידי
8 המערערים - שניים ע"י המערער וארבעה על ידי המערערת. למרות שהשוטרים הסמויים הודו
9 בפני המערערים שהם אינם חולים, ומעוניינים באישורי המחלה בשל נסיבות אישיות שונות -
10 חתמו שני הרופאים על התעודות הרפואיות הכוזבות. בנוסף, המערערים הודו שחתמו על
11 עשרות אישורי מחלה שבהם מילאה פקידת הקבלה מראש פרטים כוזבים המתייחסים לשעת
12 ההגעה של החיילים למרפאה בעוד שהם מילאו את פרטי הבדיקה וההמלצה.

13 ההליכים הפליליים בעניינם:

14 6. בגין מעשים אלו הוגש נגד המערערים כתב אישום לבית המשפט השלום בירושלים (ת"פ
15 25290-06-22). בכתב האישום יוחסו למערערים עבירות של מתן תעודה כוזבת לפי סעיף 281
16 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף
17 415 סיפא לחוק; וכן עבירה של זיוף בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק. לצד
18 הוראות החיקוק בכתב האישום צוין כי מדובר ב"עשרות עבירות".

19 7. המערערים הודו וחורשעו במיוחס להם בכתב האישום, וביום 12.1.14 ניתן גזר הדין
20 בבית המשפט השלום (כבי' השופטת חני לומפ), לפיו נגזר עליהם עונש של שישה חודשי מאסר
21 על תנאי למשך שנתיים, וכן שירות לתועלת הציבורי במשך 350 שעות. עיקרי הנימוקים בעניין
22 עונשם של המערערים מובאים להלן:

23 בענייננו מדובר בנאשמים, רופאים במקצועם, שביצעו עשרות
24 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועשרות עבירות
25 של זיוף ותעודה כוזבת. אומנם אני מקבלת את דבריהם של
26 הנאשמים לפיהם הם לא ביצעו את מעשיהם מתוך בצע כסף ואכן
27 מדובר בנאשמים שזוהי הסתבכותם הפלילית הראשונה והם
28 מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומטפלים בבנם הסובל ממחלת נפש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1 יחד עם זאת כפי שהתרשמה קצינת המבחן הנאשמים מתקשים
2 לקחת אחריות על מעשיהם וממעיטים בחלקם בביצוע העבירות.
3 מדובר בביצוע מספר רב של עבירות מרמה חמורות. הנאשמים ניצלו
4 את הסמכויות והאמון שניתנו להם בהיותם רופאים והוציאו
5 אישורי מחלה פיקטיביים. העבירות בוצעו מתוקף הכשרתם
6 כרופאים ובשעה שטיפלו בחולים. כתוצאה ממעשיהם נהרו חיילים
7 רבים למרפאה והם סיפקו להם תעודות רפואיות כוזבות. הנאשמים
8 נטלו חלק פעיל בכזב כאשר מילאו בתעודות הרפואיות פרטים
9 כוזבים בדבר כאבים ומחלות וטיפולים ובדיקות שלא ביצעו. בחלק
10 מהמקרים הנאשמים בדו מדמיונם את מחלות החיילים או אישרו
11 את תלונות השווא של החיילים. בהתחשב בריבוי העבירות
12 ובחומרתן ומאחר שהן נוגעות למקצועיותם של הנאשמים
13 ובהתחשב בכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה שלא להרשיעם
14 החלטתי להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם.

15 לא מצאתי להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש אחר בשל חלקו של
16 כל אחד מהם בביצוע העבירות, שכן למרות שנראה כי חלקו של
17 נאשם 1 חמור מחלקם של יתר הנאשמים, מאחר שהוא זה שניהל
18 את המרפאה, בפועל מי שבדק את החיילים וניצל את הידע
19 המקצועי שלו כדי להנפיק את התעודות הכזב היו נאשמים 2 ו-3
20 (המערערים) ובכך חלקם לא נפל מחלקו בביצוע העבירות והם אף
21 שמשו נדבך משמעותי בביצועם... אשר לנאשמים 2 ו-3 נתתי משקל
22 משמעותי לכך שעצם הרשעתם יש בה כדי לפגוע באופן משמעותי
23 בפרנסתם, במעמדם וביכולתם להמשיך ולעבוד במקצוע הרפואה
24 וכן התחשבתי בגילם ובמצבם המשפחתי.

25 ההליכים בפני ועדת המשמעת:

26 8. ביום 3.1.13 הוגשה קובלנה משמעתית (מקורית) כנגד המערערים, על ידי המשנה
27 למנכ"ל משרד הבריאות, וביום 3.14.4, לאחר שההליך הפלילי בעניין המערערים הגיע לסיומו,
28 הוגשה קובלנה משמעתית מתוקנת (להלן: הקובלנה) לפי סעיף 41(5) לפקודה.

29 9. ועדת המשמעת אותה מינה שר הבריאות (להלן: הועדה) שמעה את הצדדים והמליצה
30 לשר הבריאות להתלות את רישיונו של המערער לתקופה של שבועיים, ואת רישיונה של
31 המערערת לתקופה של חודש. עיקרי המלצות הועדה יובאו להלן:

32 41. לא נוכל להתעלם בהמלצתנו מהפער הקיים בין החומרה
33 המצטיירת מעובדות כתב האישום בו הורשעו הנקבלים לבין
34 התשתית העובדתית שהונחה בפנינו בעובדות המוסכמות (סעיפים

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 15 - 20 לעיל) בדברי ב"כ הנקבלים והנקבלים עצמם. פער עובדתי
- 2 זה משתקף גם בגזר הדין המקל יחסית שהוטל על הנקבלים וכלל
- 3 מאסר על תנאי ו-350 שעות שירות לתועלת הציבור.
- 4 42. ניתן לומר שעיקר כישלונם של הנקבלים היה במתן תעודות
- 5 מחלה כוזבות, כהמלצה לימי מנוחה, בידיעה שהחיילים שבפניהם
- 6 אינם חולים ומתוך רצון להיטיב עמם בשל נסיבות אישיות חריגות
- 7 שפורטו בפניהם. הנקבל, ד"ר ניימן, הנפיק שתי תעודות כאלה
- 8 והנקבלת, ד"ר צינורלינג, הנפיקה ארבע תעודות מחלה.
- 9 43. הנקבלים אף היו שותפים באופן פסיבי תוך עצימת עיניים,
- 10 ומשלב מסוים בהבנה ובשתיקה, לרישום כוזב של שעת ההגעה של
- 11 החיילים, בעשרות מקרים, באופן שמאפשר לאותם חיילים לקבל
- 12 ממפקדם עוד 24 שעות מנוחה. רישום זה לא היה פרי יוזמתם, לא
- 13 נעשה על ידם ומשעמדו עליו - לא מחו בפני מנהל המרפאה.
- 14 התרשמנו כי מנהל המרפאה ופקידת הקבלה היו פעילים מאוד
- 15 בהדרכת החיילים בהצגת סימפטומים של מחלות, ברישום,
- 16 בגביית הכספים, כל אלה נעשו מחוץ לחדר הטיפולים, בלא נוכחות
- 17 הנקבלים וללא ידיעתם. הנקבלים לא היו שותפים לקשר שנקשר
- 18 בין מנהל המרפאה לפקידתו, שהמניע לו להערכתו הייתה הגדלת
- 19 פעילות המרפאה והפקת רווחים מריבוי הפונים.
- 20 44. לנקבלים לא הייתה כל טובת הנאה כספית או חומרית מריבוי
- 21 הפניות של החיילים למרפאה, להיפך, העומס במרפאה הכביד על
- 22 עבודתם ועל הטיפול במקרים הדחופים שהגיעו לטיפול.
- 23 45. עוד מצאנו לנכון לציין לקולת הנקבלים כי התעודות הרפואיות
- 24 שהנפיקו היו בגדר המלצה בלבד, ולא היה להן כל תוקף ללא אישור
- 25 מפקדו של החייל או רופא צבאי.
- 26 46. הנקבלים בדבריהם לועדה היטיבו לתאר את תנאי עבודתם
- 27 הקשים במרפאה, במשך 10 שנות עבודתם בה בשעות עומס
- 28 ובתנאים בלתי אפשריים. התרשמנו כי עשו מלאכתם במסירות,
- 29 באחריות רבה ובתחושת שליחות על אף השכר הזעום שקיבלו עבור
- 30 עבודתם.
- 31 47. הנקבלים הביעו צער וחרטה על מעשיהם, סיפרו בגילוי לב על
- 32 העובדה שהלכו שולל אחר סיפוריהם קורעי הלב של החיילים ונתנו
- 33 להן תעודות מחלה על אף שידעו שהינם בריאים לחלוטין.
- 34 48. על אף קשיי הקליטה הקשים, הצורך בפרנסת משפחתם ברוכת
- 35 הנפשות, מחלתו הקשה של בנם והירידה במעמדם המקצועי, לא
- 36 אמרו הנקבלים נואש, והשתלבו בעבודה כרופאים. ד"ר ניימן כרופא

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478-15 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 בשירות בתי הסוהר וב'ביקור רופא' וד"ר צינורלינג בקופת חולים
- 2 כללית וכרופאת משפחה במעון לילדים. המרפאה בבית שמש נסגרה
- 3 לאחר האירועים המתוארים בכתב האישום ועבודתו של ד"ר ניימן
- 4 בשב"ס הופסקה לאחר הרשעתו בפלילים והוא ממשיך לעבוד כיום
- 5 ב"ביקור רופא" בלבד.
- 6 49. הנקבלים כבר שילמו מחיר אישי וכלכלי כבד על המעשים
- 7 נושאי הקובלנה, וקיים חשש שהנקבלים המועסקים כרופאים ללא
- 8 התמחות עלולים להיפגע באופן בלתי מידתי מהתליית רישיונם
- 9 לתקופה ארוכה. הפרשה מלווה אותם משנת 2008 ויש לקוות
- 10 שתסתיים בימים אלה.
- 11 50. מסכימים אנו עם טענת ב"כ הקובל לפיה מדובר בתופעה הולכת
- 12 ומתרחבת של מתן תעודות רפואיות כוזבות על ידי רופאים תוך
- 13 שימוש בסמכותו המקצועית של רופא ופגיעה בתדמיתו של
- 14 המקצוע. עם זאת קשה, עד בלתי אפשרי, ללמוד גזירה שווה מרוב
- 15 רובן של ההחלטות שהונחו בפנינו... לאור המניע שנלווה למתן
- 16 התעודות הכוזבות. בעניינו הנקבלים לא פעלו תמורת בצע כסף, לא
- 17 קיבלו תשלום או טובת הנאה על התעודות הכוזבות שהונפקו או על
- 18 רישומי השעות ולא הייתה להם כל טובת הנאה מהגדלת מספר
- 19 הפונים למרפאה. נאמנים עלינו דבריהם כי רחמיהם נכמרו על
- 20 החיילים שהציגו בפניהם סיפורים אנושיים קשים כדי לשכנעם
- 21 לשתף פעולה.
- 22 51. איננו מקילים ראש במעשיהם ובהתנהגותם של הנקבלים, ואין
- 23 ספק שהתנהגותם אינה הולמת רופא מורשה ויש בה כדי לפגוע
- 24 בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה ובאמון הציבור ברופאים.
- 25 יחד עם זאת משצוין הרקע למעשים, ומשהוברר כי הנקבלים לא
- 26 יזמו ולא רשמו את רישומי השעות הכוזבות, אלא חתמו על התעודה
- 27 שהכילה גם פרטים אלה, יש בכך כדי להקחות מחומרת המעשים.
- 28 52. במסגרת איזון האינטרסים בין הצורך להרתיע רופאים מניצול
- 29 הסמכות המקצועית שניתנה להם על ידי הציבור ומוסדות המדינה
- 30 לרעה לבין הנסיבות הייחודיות למקרה שבפנינו, סברנו כי נכון יהיה
- 31 לנקוט כלפי הנקבלים באמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה
- 32 קצרה, באופן שיבטא את החומרה הנובעת ממתן תעודות רפואיות
- 33 מחד תוך התחשבות בנסיבות המיוחדות של מקרה זה שבפנינו,
- 34 מבלי לפגוע באופן בלתי מידתי בפרנסתם.
- 35 53. אנו ממליצים להטיל על הנקבל, ד"ר סרגיי ניימן אמצעי
- 36 משמעת של התליית רישיון לתקופה של שבועיים, ועל הנקבלת ד"ר

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 ילנה צינורלינג אמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה של
- 2 חודש ימים.
- 3 10. בהחלטת המשיב מיום 15.7.15 החליט לדחות את המלצות הועדה, והוא השית על
- 4 המערערים אמצעי משמעת של התליית רישיון לתקופה של חודשיים כדלהלן:
- 5 8. העבירות שעברו הנקבלים, ושביגין אף נתנו את הדין בפני בית
- 6 המשפט, חמורות ביותר בעיני ולמרבה הצער אף הפכו נפוצות
- 7 במקומותינו. ב"כ הקובל אף ציטטה בפני הועדה לא פחות משבעה
- 8 מקרים שאירעו אך בשנתיים האחרונות בהם נעה רמת הענישה
- 9 מחודשים ספורים ועד למספר שנים, בהתאם לחומרת העבירות
- 10 ונסיבותיהן- ללמדך על התפוצה הרבה של התופעה. חוששני
- 11 שהועדה סטתה באופן קיצוני ומשמעותי מרמת הענישה בגין
- 12 מעשים חמורים של זיוף מסמכים רפואיים ומתן תעודות כוזבות
- 13 לחיילים ע"מ שיזכו בחופשת מחלה שאינה מגיעה להם- ולא ידעתי
- 14 על שום מה ולמה. נסיבות המקרה דגן- בו נתפסו הנקבלים 'על חם'
- 15 אך בשישה מקרים של מתן תעודות רפואיות כוזבות, והודו בעוד
- 16 'עשרות מקרים' של קבלת דבר במרמה וזיוף מסמך בנסיבות
- 17 מחמירות- חמורות בעיניי לאין שיעור מרובן של ההחלטות דלעיל,
- 18 שהובאו בפני הועדה ע"י ב"כ הקובל, בהן דובר על שניים שלושה
- 19 מקרים בלבד של זיוף תעודות רפואיות.
- 20 9. הנקבלים ביצעו את מעשי הזיוף במחשבה תחילה ובדעה צלולה,
- 21 תוך שהם נותנים ידם למעשי רמייה שיטתית של שלטונות צה"ל,
- 22 ומועלים קשות באמון הציבור. 'אין ספק שהתנהגותם אינה הולמת
- 23 רופא מורשה ויש בה כדי לפגוע בתדמיתו ובכבודו של מקצוע
- 24 הרפואה ובאמון הציבור ברופאים' כלשון הועדה עצמה בדו"ח
- 25 שהגישה. למרבה הצער, לא באו מילים קשות אלה לידי ביטוי הולם
- 26 בתקופת ההתליה המזערית, עליה המליצה הועדה הנכבדה. יש
- 27 להצטער על כך ש'מידת הרחמים' שגילו הנקבלים כלפי החיילים
- 28 גברה על חובתם המקצועית האלמנטרית - הן האזרחית והן
- 29 הרפואית - לנהוג ביושר ובהגינות בסיסיים, ולהימנע מלמלא פרטים
- 30 כוזבים בתעודות רפואיות, או לחתום ביודעין על עשרות תעודות
- 31 המכילות פרטים שכאלה. כל זאת - בידיעה ברורה ששלטונות הצבא
- 32 יפעלו, קרוב לוודאי, עפ"י ההמלצות והרישומים בתעודות הכוזבות
- 33 ויכבדו אותן כמתחייב מפקודות הצבא.
- 34 10. העובדה כי הנקבלים לא שלשלו ישירות לכיסם את הכסף
- 35 ששילמו החיילים עבור התעודות המזויפות, אינה מהווה בעיני
- 36 נסיבה מקלה, כלל ועיקר, ובוודאי שאינה מצדיקה הקלה כה רבה
- 37 בענשם, כפי שראתה הועדה לעשות. אין ספק בליבי כי השניים ידעו

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 גם ידעו שהחייילים משלמים כסף למנהל המרפאה (130 ש"ח לבדיקה)
- 2 עבור הבדיקה וקבלת התעודות הכוזבות, ובכך הפכו שותפים מלאים
- 3 למעשי העבירה ולתמורה שהתקבלה. שכן נעלה מכול ספק,
- 4 שאלמלא היו הנקבלים מנפיקים לחייילים את התעודות הכוזבות,
- 5 לא היו 'נוהרים למרפאה חייילים מכל הארץ', על מנת לזכות
- 6 בחופשת מחלה פיקטיבית ופדיון המרפאה היה יורד פלאים.
- 7 11. לא ראיתי גם מקום להבחנה שעשתה הועדה בין עונשיהם של
- 8 שני הנקבלים, ומדוע ראתה להקל דווקא עם הנקבל. העובדה
- 9 שהנקבל נתפס בכף מתן שתי תעודות כוזבות בלבד, ואילו הנקבלת
- 10 נתפסה במתן ארבע תעודות הינה מקרית ביותר. אין ספק, ששני
- 11 הנקבלים גם יחד היו שותפים מלאים לשיטה הנלווה של מתן
- 12 אישורים כוזבים, והעובדה כי נתפסו בכף מקרים מסוימים בלבד,
- 13 אינה אלא סיבה להקלה או להבחנה ברמת הענישה. יצוין כי גם
- 14 בימי"ש שלום הטיל על הנקבלים ועל שותפיהם (מנהל המרפאה
- 15 ופקידת הקבלה) עונש זהה, לאחר שציין כי: 'בפועל מי שבדק את
- 16 החייילים וניצל את הידע המקצועי שלו כדי להנפיק את תעודות
- 17 הכוזב היו נאשמים 2 ו-3 [הנקבלים], ובכך חלקם לא נפל מחלקו [של
- 18 מנהל המרפאה] בביצוע העבירות, והם אף שמשו נדבך משמעותי
- 19 בביצוען'.
- 20 12. לפיכך החלטתי לדחות את המלצת הועדה ולהטיל על כל אחד
- 21 משני הנקבלים אמצעי משמעת של התליית רישיון מלעסוק ברפואה
- 22 למשך חודשיים (2). הנקבל ד"ר ניימן יחל בביצוע ההתליה ביום
- 23 15.8.15 ואילו הנקבלת, ד"ר צינורלינג, תחל בביצוע ההתליה ביום
- 24 15.10.15.
- 25 11. ביום 14.10.15 הגישו המערערים הודעת ערעור, הרי הוא הערעור שלפניי. ביצוע בפועל
- 26 של ההתליה נדחה בהסכמה עד למתן הכרעה בערעור.
- 27 **טיעוני הצדדים:**
- 28 12. המערערים סבורים כי סטייתו של המשיב מהמלצות הועדה שגויה, ומתעלמת לחלוטין
- 29 מהמסכת העובדתית שהוסכמה בין הצדדים. ב"כ המערערים טוען כי החלטתו של המשיב
- 30 התבססה בעיקר על עובדות כתב האישום וגזר הדין, בעוד שבמסגרת הועדה הצדדים הגיעו
- 31 להסכמות בדבר התשתית העובדתית הרלוונטית לצורכי הקובלנה. לטענתו, מאחר שכתב
- 32 האישום נוסח באופן כללי והוגש כנגד ארבעה נאשמים, ששניים מהם אינם רופאים,
- 33 המערערים הגישו לתובעת הראשית במשרד הבריאות את הראיות שבבסיס כתב האישום ואלו

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 נועדו לחדד את חלקם של המערערים במעשים עצמם; ועל יסוד ראיות אלו נכתבה התשתית
- 2 העובדתית המצויה בדו"ח הועדה.
- 3 13. לדברי המערערים, במסגרת הדו"ח של הועדה הודגש בין היתר כי המניע למעשים לא
- 4 היה בצע כסף; כי האישורים שניתנו היו בגדר המלצה בלבד; וכך, כי המערערים עבדו במרפאה
- 5 כשכירים ושכרם הועמד על 40-50 ₪ לשעה בלבד (כפי שעולה מסעיפים 1, 18, ו-19 לדו"ח).
- 6 קיים פער מסוים בין עובדות כתב האישום לבין העובדות המצויות בדו"ח, אולם המערערים
- 7 מבהירים כי הוועדה הסבירה פער זה בסעיף 41 לדו"ח: **"לא נוכל להתעלם בהמלצתנו מהפער**
- 8 **הקיים בין החומרה המצטיירת מעובדות כתב האישום בו הורשעו הנקבלים לבין התשתית**
- 9 **העובדתית המוסכמת (סעיפים 20-15), בדברי ב"כ הנקבלים והנקבלים עצמן. פער עובדתי**
- 10 **זה משתקף בגזר הדין המקל יחסית שהוטל על הנקבלים"**.
- 11 14. על בסיס האמור, המערערים טוענים כי קביעותיו של המשיב מתעלמות מהתשתית
- 12 המוסכמת ומתבססת על כתב האישום וגזר הדין בלבד. כך למשל בקביעתו בסעיף 11 להחלטה
- 13 **"כי שני הנקבלים היו שותפים מלאים לשיטה נלוזה של מתן אישורים כוזבים"**. לטענתם,
- 14 קביעה זו סותרת את ממצאי הועדה, אשר קבעה כי באותם מקרים שבבסיס הקובלנה,
- 15 החיילים המתחזים קיבלו הדרכה מהמוזכירה להמצאי מחלות ומכאובים, והודרכו להערים
- 16 על המערערים. גם קביעתו של המשיב בסעיף 9, לפיה **"המערערים ביצעו את מעשי הזיוף**
- 17 **במחשבה תחילה ובדעה צלולה"**, עומדת בניגוד לקביעת הועדה בסעיף 43, שם נכתב כי
- 18 המערערים **"היו שותפים באופן פסיבי תוך עצימת עיניים, ובשלב מסוים בהבנה**
- 19 **שבשתיקה"**. לטענת המערערים, קביעות אלו של המשיב נעשו ללא כל סימוכין ובניגוד
- 20 לממצאי הועדה, המהווה למעשה ערכאה דיונית.
- 21 15. עוד טוענים המערערים כי קביעתו של המשיב בסעיף 10 להחלטתו, לפיה, העובדה
- 22 שהמערערים לא הפיקו טובת הנאה מהמעשה **"אינה מהווה נסיבה מקלה- כלל ועיקר"**, היא
- 23 שגויה. המערערים סבורים כי עובדה זו צריכה לקבל ביטוי של ממש - אם לא המכריע ביותר,
- 24 ואין לגזור גזירה שווה בין רופא אשר הנפיק אישורים בשל בצע כסף לבין מי שעושה זאת
- 25 מתוך שנכמרו רחמיו על החייל.
- 26 16. המערערים מפנים לפסיקה אשר הוצגה במסגרת הועדה, החלטה 14-3 בעניינו של ד"ר
- 27 עבדול עזיז, בה הוטל על רופא אמצעי משמעת של נזיפה בלבד, לאחר מתן שלש תעודות כוזבות

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

- 1 לחיילים, וכן להחלטה מספר 13-20 בעניינו של ד"ר מחמוד טהא, שם הוטל אמצעי משמעת
- 2 של התליית רישיון לתקופה של חודשיים בגין מתן תעודות תמורת תשלום.
- 3 17. בנוסף על אלו, מדגיש ב"כ המערערים את הנסיבות האישיות, את חלוף הזמן הרב (כ-8
- 4 שנים) וכן את הפגיעה המקצועית הקשה שכבר חוו.
- 5 18. מנגד טוענים המשיבים, אשר יוצגו בהליך זה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
- 6 (אזרחי), כי מדובר בהחלטה שניתנה כדין, והיא מנומקת, סבירה ומידתית, כך שאין מקום
- 7 להתערב בה.
- 8 19. לטענת המשיבים, מדובר בוועדה מייעצת, והמשיב אינו מחויב לקבל את עמדתה
- 9 והמלצותיה. בנוסף, סבורים המשיבים כי העובדה שנקבעה מסכת עובדתית מוסכמת בפני
- 10 הועדה, אין בה כדי לשנות מן העובדות שנקבעו בבית המשפט, וברי כי היה על המשיב להתבסס
- 11 על העובדות שפורטו במסגרת ההליך הפלילי. ב"כ המשיבים מפנה לגזר הדין של בית המשפט
- 12 השלום ומדגיש כי בגזר הדין נכתב מפורשות כי המערערים היו שותפים שווים באותו מנגנון
- 13 והם הורשעו בעשרות עבירות, כך שאין מקום להמעיט בחלקם כפי שעשתה הועדה.
- 14 20. ב"כ המשיבים מפנה למספר פסקי דין אשר אליהם הפנה גם ב"כ הקובל במסגרת
- 15 הועדה. לדבריו מדובר בפסקי דין בהם בנסיבות דומות - ואף כאשר דובר במקרים בודדים
- 16 בלבד של זיוף מסמך ומתן תעודה כוזבת, נעה רמת הענישה בן מספר חודשים של התלייה ועד
- 17 שנים ספורות. ביניהם מפנה ב"כ המשיבים לע"א 10979/04 ד"ר ליביו נ' שר הבריאות, שם
- 18 נקבעה התלייה למשך שנה; ע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' משרד הבריאות, בו נקבעה
- 19 התלייה של 3 שנים; ועש"א 13-10-49681 ד"ר יבגני גוסקוב נ' שר הבריאות, שם נקבעה
- 20 התלייה של 3 שנים.
- 21 21. ב"כ המשיבים מבהיר כי החלטתו של המשיב הייתה מנומקת, בה הסביר המשיב באופן
- 22 מפורש את בחירתו לדחות את המלצות הועדה. בהחלטתו קבע כי הועדה סטתה באופן קיצוני
- 23 ומשמעותי מרמת הענישה הנהוגה, בעוד שמדובר בעבירות חמורות ביותר אשר הפכו נפוצות
- 24 בתקופה האחרונה. כן הסביר בהחלטתו, כי בשונה מהנחת הועדה כאילו מדובר בשישה
- 25 מקרים בלבד, המערערים הודו בעוד עשרות מקרים נוספים של קבלת דבר במרמה וזיוף מסמך
- 26 בנסיבות מחמירות, ויש לקבוע את חומרת העונש בהתאם. בנוסף, המשיב התייחס לפסיקה

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1 שהגישו המערערים וסבר כי העבירות שביצעו המערערים חמורות יותר בהשוואה לנסיבות
2 שבפסקי דין אלה, הואיל ומדובר בעניינים בעשרות מקרים, בשונה מהפסיקה שהגישו, אשר
3 דנה במקרים בודדים בלבד.

4 22. נוכח כל האמור טוענים המשיבים כי יש לדחות את הערעור. החלטתו של המשיב היא
5 החלטה מנהלית, ובית משפט אינו אמור התערב בה אלא אם נפל בה פגם מהותי או שהיא
6 חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות. במקרה דנן לא נפל כל פגם, ועונש התלייה של
7 חודשיים בלבד בנסיבות אלו הינו סביר.

8 דיון והכרעה

9 23. בטרם אתייחס לטענות המערערים לגופן, אומר כי מן המפורסמות הוא כי בית המשפט
10 אינו נוטה להתערב באמצעי המשמעת שהוטלו במסגרת הדין המשמעתי, אלא אם כן ההחלטה
11 נגועה בפגם היורד לשורשו של ההליך, ויש בו כדי לפגוע בכללי הצדק הטבעי. השוו, לדוגמא,
12 דברי בית המשפט בעש"א 364/08 **תייסיר חמאדה נ' מדינת ישראל- משרד הבריאות**
13 (13.02.12):

14 "הלכה היא כי אין ערכאה זו נוטה להתערב באמצעי המשמעתי
15 שנקבע על ידי הגורמים המוסמכים, אף אם הוא סוטה לטעמה
16 במידת-מה לחומרא או לקולא. רק סטייה מהותית לצד זה או אחר,
17 משגה מהותי בשיקול דעת, או הטלת עונש המחטיא באופן ברור
18 וגלוי את מטרתו, יצדיק התערבותו של בימ"ש זה ... גדר ההתערבות
19 בהחלטות הניתנות על ידי שר הבריאות בהליכים משמעתיים, הינו
20 מצומצם למדי ומוגבל לאותם המקרים שבהם נפל משגה מהותי
21 בשיקול דעתו."

22 משכך, אין מקום להתערבותו של בית המשפט בהחלטה נשוא הערעור אלא אם כן
23 בהחלטת המשיב נפל משגה מהותי בשיקול הדעת והיא חורגת ממתחם הסבירות.

24 24. הטענות העיקריות אותן מעלים המערערים נוגעות לפער שבין המלצות הועדה לבין
25 החלטתו של המשיב, הן בהתייחסות לעובדות אשר בבסיס העבירות והן באשר לעונש הראוי
26 בנסיבות העניין. ראשית יצוין כי מעיון בדו"ח הועדה ניתן להבחין בפער בין העובדות
27 המפורטות בו לבין אלו המופיעות בכתב האישום ובגזר הדין בהליך הפלילי, ולפער זה גם
28 השלכות באשר למידת האחזיות של המערערים למעשים נשוא הקובלנה. אמנם, עובדות כתב

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1 האישום לא היו שנויות במחלוקת, אך כפי שעולה מהדו"ח, המערערים הגישו לתובעת
2 הראשית במשרד הבריאות את הראיות שעמדו לכאורה בבסיס כתב האישום, ויחד הגיעו
3 לתשתית עובדתית מוסכמת שהובאה בפני הועדה. לטענת המערערים, הגשת הראיות נועדה
4 להבהיר מהו החלק המדויק שלהם במעשים, והדברים אף הובהרו בדו"ח של הועדה כדלהלן:

5 14. אף שעובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת, ראינו לנכון
6 להודות, כבר בשלב זה, לבי"כ הנקבלים, עו"ד בראונר, על שהקדים
7 ופנה לבי"כ הקובל, הציג בפניה את הראיות שבבסיס כתב האישום
8 ובפני הועדה הוצגה תשתית עובדתית מוסכמת שתובא להלן שיש
9 בה כדי להבהיר ולחדד את חלקם של הנקבלים במעשים.

10 על יסוד הסכמות אלו פירטה הועדה בהמלצותיה כי המעשים לא נעשו על רקע של בצע
11 כסף וכי המערערים לא קיבלו תמורה ממתן התעודות הכוזבות. בנוסף, בתשתית העובדתית
12 בדו"ח יש התייחסות לשישה מקרים בהם הגיעו חיילים סמויים כדי לקבל אישורי מחלה,
13 בעוד שאין התייחסות להרשעתם בעשרות המקרים הנוספים של זיוף המופיעים בכתב
14 האישום בהם הם הודו. כפי שניתן לראות בהמלצות הועדה שפורטו לעיל, הועדה הגיעה
15 למסקנה כי חלקם של המערערים היה קטן יחסית ושהיו שותפים באופן פסיבי ועצמו עיניים
16 למתרחש; ובשלב מסוים - בהבנה שבשתיקה. כן הדגישה הועדה בהמלצותיה, כי התעודות
17 שנתנו היו בגדר המלצה בלבד לצבא.

18 25. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, מסקנתי היא כי אין כל נפקות לטענתם של
19 המערערים שהמשיב לא התבסס על העובדות המוסכמות בין הצדדים. כידוע, נטל ההוכחה
20 הנדרש בחליף פלילי הוא גבוה בהרבה מזה שנצרך במסגרת הליך משמעתי, ומסיבה זו במקרה
21 דנן לא היה צורך לקובל (משרד הבריאות) לחקור בעצמו את האירוע ולוועדה לא היה צורך
22 לשמוע את העדים, זאת מאחר שיכלו להתבסס על הראיות שהובאו במסגרת ההליך הפלילי
23 ועל הרשעתם בבית המשפט. אף אם היה אולי צורך ל"חדד" את חלקם של המערערים
24 במעשים, הבחירה של הועדה לסטות מעובדות כתב האישום ומגזר הדין עד לכדי גיבוש
25 מסקנות בדבר הכוונות של המערערים ומידת אחריותם אשר אינן מתיישבות עם ממצאי בית
26 המשפט וקביעותיו, אינה ברורה. כפי שמשקף בגזר הדין, בית המשפט לא קיבל את טענות
27 המערערים כי חלקם בעבירות שבוצעו היה מופחת, ונקבע כי אף הם שימשו נדבך משמעותי
28 בביצוען, וחלקם לא נפל משל שאר הנאשמים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

26. מעיון בהחלטת המשיב עולה כי היא מתבססת על הרשעת המערערים בבית המשפט, ועל קביעותיו באשר לחלקם של המערערים בביצוע העבירות, ואין מקום להתערב בהחלטת המשיב, כאשר בחר לאמץ את הגרסה העובדתית כפי שנקבעה בבית המשפט. אשר לעובדה כי המערערים לא קיבלו תמורה כספית ממעשיהם, קבע המשיב כי היא אינה מהווה נסיבה מקילה כלל ועיקר, ובוודאי שאינה מצדיקה הקלה כה רבה בעונשם כפי שראתה הועדה לעשות. קביעה זו של המשיב, אף אם יש מי שעשוי לחלוק עליה, מצויה במסגרת שיקול הדעת שהוא צל למשיב ואין מקום להתערב בה. על כל פנים, בבחינה כוללת של העונש נראה כי מדובר בעונש המצוי בהחלט במתחם הסבירות אף לאחר קבלת ההנחה כי המערערים לא קיבלו תמורה כספית ממעשיהם.
27. עיון בפסיקה שאלה הפנו הצדדים מלמד כי העונש שנגזר על המערערים בהחלטת המשיב מצוי בטווח הנהוג. טענת המערערים כי יש מקרים של זיוף שהסתיימו בנזיפה בלבד נדחתה על ידי המשיב שכן שם דובר בזיוף של מספר בודד של תעודות בעוד שכאן מדובר בעשרות מקרים ובמנגנון שלם שפעל להוציא תעודות כוזבות, עד כדי כך שהגיעו למרפאה חיילים מכל הארץ. העונש שהושת על המערערים מצוי בתוך המתחם ואינו מחמיר כלל, וודאי שאינו מהווה סטייה ממתחם הסבירות המחייב התערבות של ערכאת הערעור.
28. אשר לטענות בדבר סטייה מהמלצות הועדה, הלכה ידועה היא כי הוועדה הינה כלי עזר לשר לצורך גיבוש החלטתו, וסמכות ההכרעה נתונה לשר הבריאות, ולו בלבד. השר רשאי לאמץ את המלצת הוועדה, ככל שהוא רואה לנכון לעשות כן, אבל אינו חייב לעשות כן, ושיקול הדעת נשאר שלו (ע"א 4693/90 ד"ר סוסאן נ' שר הבריאות, פ"ד מו(1) 309 (1991)).
29. לא נעלמו מעיני הנסיבות האישיות של המערערים, וניכר כי הועדה ביקשה לבכר את נסיבות אלו. יחד עם זאת, הפגיעה שיש למעשיהם בכבוד המקצוע ולאמון הציבור היא רבה. בהליכי משמעת, האינטרס הציבורי הינו השיקול המרכזי, להבדיל מהשיקולים הנוגעים לנקבל הספציפי, להם ניתן משקל משני. השוו, לדוגמא, ע"א 10979/04 ד"ר לאור נ' שר הבריאות, פ"ד נט(6) 357, 362 (2005), שם נאמר כדלהלן: "השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים... לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 יולי 2016

עש"א 15-10-24478 ניימן ואח' נ' שר הבריאות. ואח'

1 השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייין המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש
2 לשוקלו, אם בכלל."

3 30. סיכומו של דבר, לא מצאתי כל פגם בהחלטת המשיב. מדובר בעונש מידתי ושקול, אשר
4 אינו חורג לקולא או לחומרא ממתחם הסבירות. משכך, דין הערעור להידחות.

5 31. בהתאם להחלטת המשיב, ההתלייה תבוצע בהפרש של חודשיים על מנת שלא לפגוע יתר
6 על המידה בפרנסת בני הזוג. המערער ד"ר ניימן יחל בביצוע ההתליה ביום 1.9.16 ואילו
7 הנקבלת, ד"ר צינורלינג, תחל בביצוע ההתליה ביום 1.11.16.

8

9

10

11

12 ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

13

בן-ציון גרינברגר, שופט

14

15

16

17

18

19

20